

udsætning af, at denne Fond giver den Rente, som er kalkuleret, nemlig 2 pCt. halvaarlig.

Jeg har nu gjort Rede for Grundene til den Kommissionsbetænkning, som jeg gentagne Gange har nævnt, og jeg har gjort Rede for det ret betydelige Arbejde, som er udført for at finde Rede i disse gamle Forhold, der ere saa udviklede; at det jo var ganske nødvendigt, at en Kommission blev nedsat, og at der i denne maatte være Medlemmer med særlig Sagskundskab paa dette Omraade, ligesom det ogsaa har været nødvendigt at foretage betydelige Arbejder i Arkiverne for at komme til Bunds i det. Jeg har endvidere gjort Rede for de Afgiftsydere, der berøres af dette Forslag, baade dem i Nordsjælland, paa Bornholm, i de tidligere slesvigske Distrikter og paa Læsø, og for, hvorledes de berøres af Forslaget. Jeg antager, at Tinget vil være enig med mig i, at de paagældende antagelig ville hilse Forslaget med Tilfredshed. Som jeg begyndte med at sige, er man altid mest utilfreds med Afgifter, om hvilke man ikke ved, hvorfor man skal svare dem, eller hvorfra de have deres Oprindelse. Disse Afgifter ere nu opredede, og det er paavist, at de have forskellig Oprindelse, men det er ogsaa paavist, at man mener, at en Del af dem er uretfærdig, og der er bragt Forslag frem om at afløse dem. Afgiftsyderne faa endog en betydelig Nedsættelse i det, de hidtil have svaret. Jeg gaar da ud fra, at de paagældende ville hilse Forslaget med Tilfredshed, og jeg bringer endnu en Gang Ministeren en Tak, fordi han har sluttet sig saa nær til Kommissionens Forslag, som sket er. Jeg vil haabe, at Forslaget maa gennemføres, saa snart ske kan. Jeg ved, at der er mange, der have længtes efter det. Mange af disse Afgiftsydere, som Forslaget berører, ere overmaade tilfredse, men jeg ved ogsaa, at der er en og anden, som ikke er tilfreds, men ønsker større Nedsættelser. Det vilde dog maaske være ret urimeligt under de nuværende Forhold for Statskassen at gaa til helt at ophæve eller stærkere at nedsætte Afgifter, der retmæssig tilkomme Staten. Jeg skal ikke komme dybere ind paa Enkeltheder i Øjeblikket, men slutte med at anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Christian Rasmussen: Efter det udførlige Foredrag, vi nu hørte af den ærede sidste Taler, skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder i det foreliggende For-

slag. Jeg fristes saa meget mindre dertil, som det sene Tidspunkt af Samlingen, hvor Sagen nu kommer frem, vel viser, at der ikke kan være Tale om at gennemføre den i indeværende Samling. Denne Behandling maa vel derfor betragtes som mere foreløbig; Sagen kommer formodentlig ogsaa i Udvalg; der vil da senere være Lejlighed til at komme ind paa de Enkeltheder, jeg ellers havde tænkt at berøre i Dag. Jeg vil udtale min Glæde over, at det forberedende Arbejde, som vi Rigsdagsmænd for Frederiksborg Amt for en Del Aar siden gjorde i Hillerød for at faa denne Sag frem, er resulteret i, at der nu foreligger en enstemmig Kommissionsindstilling, der i alt væsentligt er tiltraadt af den højtærede Minister. Jeg tror, at man kan sige, at hvad der her er kommet frem, saa nogenlunde træffer det rette.

Der er, saaledes som det ærede Medlem fra Ærø (J. Frederiksen) udtalte, en hel Del af de paagældende Arvefæstere og andre, der ere overordentlig godt tilfredse med Forslaget, medens der er andre, som mene, at de ikke i lige saa høj Grad kunne være tilfredse dermed. Nogen Utilfredshed vil der i alle Tilfælde være, saa snart man kommer ind paa saadanne Ting som dem, der omhandles her. Men i alt væsentligt tror jeg, at man kan være tilfreds med Forslaget, selv om det er tvivlsomt, om de paagældende have en juridisk Ret til at faa afskrevet en Del af de Afgifter, de hidtil have maattet yde til Staten. Men eet er sikkert, at disse Afgifter — jeg tænker her væsentligt paa Arvefæsteafgifterne i Frederiksborg Amt og enkelte andre Steder — ere noget tvivlsomme. Det er jo ikke saadan, at Staten heller har nogen juridisk Ret, og jeg har derfor den Opfattelse, at naar man kan faa disse Afgifter afløst i Løbet af en Række Aar, som forudsat i Forslaget, saaledes at Staten ikke lider noget synderligt Tab, har man saa nogenlunde truffet det rette. Selv om der kan være Enkeltheder, jeg kunde ønske rettede, kunne vi jo tales ved derom i Udvalget. Man vil sikkert kunne finde et Resultat, som vil være heldigt baade for Staten og de paagældende Arvefæstere. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til velvillig Behandling.

L. Pedersen: Jeg kan ganske slutte mig til den sidste ærede Taler. Jeg maa sige, at jeg blev glædelig overrasket, da jeg lærte den afgivne Kommissionsbetænkning at kende. Det er en saa grundig og